

Repertoriumnummer 2024 /
Datum van uitspraak 27 februari 2024
Rolnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest
Onontvankelijk

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

familiekamer F3E
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

(Papa), geboren op ... met rijksregisternummer..., zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van de Nederlandse nationaliteit
Appellant

ter zitting van 13 februari 2024 in persoon aanwezig

tegen het vonnis van de Rechtbank eerste aanleg Antwerpen, afd. Turnhout -
Familierechtbank van 23 november 2023, aldaar gekend onder het rolnummer 23/1366/A

tegen

(mama), geboren op ... met rijksregisternummer ..., wonende te (België), van de Nederlandse nationaliteit
Geïntimeerde

ter zitting van 13 februari 2024 in persoon aanwezig en bijgestaan door mr. VAN DAELE
Lauranne, advocaat te 2990 LOENHOUT, Wuustwezelseweg 76

FEITEN EN VOORGAANDEN

Mijnheer (papa) (hierna appellant, mijnheer of vader) en mevrouw (mama) (hierna geïntimeerde, mevrouw of moeder) zijn gehuwd geweest en zijn de ouders van de nog minderjarige (kind) geboren op ... 2019.

De echtscheiding op basis van artikel 229 §2 oud Burgerlijk Wetboek werd op 17 juni 2021 uitgesproken.

Op 3 november 2022 besliste de familierechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout het volgende:

- Gebruik en genot goederen;
- Hoofdverblijf bij moeder;
- Een secundair verblijf bij vader in de even weken van vrijdag 9 uur (18 uur vanaf het moment dat het kind naar school gaat) tot zondag 18 uur;
- Een regeling voor de schoolvakanties;
- Vader wordt veroordeeld tot betaling van een onderhoudsbijdrage van 114 euro per maand, vanaf 14 december 2020;
- Beide ouders dragen elk voor de helft bij in de buitengewone kosten;

Geïntimeerde liet op 26 oktober 2023 een dagvaarding betekenen teneinde een aantal voorlopige maatregelen te bekomen.

Een politioneel/sociaal verslag werd ter griffie neergelegd.

Bij vonnis van 23 november 2023 werd door de familierechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout het volgende beslist:

- Acht zich op grond van artikel 15 van de Brussel II ter Verordening internationaal bevoegd om voorlopige en bewarende maatregelen te nemen naar Belgisch recht;
- Zegt dat volgende maatregelen voorlopig zullen gelden in afwijking van het vonnis van 3 november 2022:
 - Exclusief ouderlijk gezag voor moeder;
 - Inschrijving bij moeder;
 - Hoofdverblijf bij moeder;
 - Het secundair verblijf met vader wordt voorlopig opgeschort en de contacten tussen vader en kind kunnen verder uitsluitend gebeuren in de neutrale bezoekersruimte van Het Huis;
 - Voorlopig wordt vader een reisverbod opgelegd;
 - Verzendt de zaak naar de rol in afwachting van de uitspraak van de voorzieningsrechtbank van de rechtbank Zeeland-West-Brabant, locatie Breda, over zijn internationale bevoegdheid.

EISEN IN HOGER BEROEP

Appellant tekende op 29 december 2023 hoger beroep aan tegen hoger vermeld vonnis van 23 november 2023 en vordert:

- Te zeggen voor recht dat de maatregelen zoals opgelegd in het vonnis geheel teniet worden gedaan.

Geïntimeerde besluit tot ongegrondheid van het hoger beroep.

BEOORDELING

Over de toelaatbaarheid

Het bestreden vonnis werd volgens verklaring van partijen ter zitting betekend op 1 december 2023. Een akte van betekening ligt niet voor. Het hoger beroep dat werd ingesteld met het verzoekschrift dat op 29 december 2023 werd neergelegd ter griffie van dit hof, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Het hof wierp ambtshalve de ontvankelijkheid van het hoger beroep op, gelet op artikel 1050, 2^e lid Gerechtelijk Wetboek. Partijen hebben hierover mondeling standpunt ingenomen ter zitting van 13 februari 2024.

Appellant had geen advocaat meer, maar wenste geen uitstel van de zaak.

Geïntimeerde stelde dat het gaat om een voorlopige beslissing en dat het verzoek tot hoger beroep onontvankelijk moet worden verklaard.

Ingevolge art. 1050, 2de lid Ger.W. is hoger beroep tegen een vonnis alvorens recht te doen slechts mogelijk samen met het hoger beroep tegen het eindvonnis.

Ingevolge art. 19, 3de lid Ger.W. en artikel 15 van de Brussel II ter Verordening (VERORDENING (EU) 2019/1111 VAN DE RAAD van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (herschikking)) kan de rechter alvorens recht te doen in elke stand van het geding de toestand van partijen voorlopig regelen. Dit kan gebeuren zowel in afwachting van een onderzoeksmaatregel, als van een behandeling ten gronde van de zaak.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 11 juni 2021 geoordeeld dat maatregelen bevolen om de toestand van partijen voorlopig te regelen, maatregelen alvorens recht te spreken zijn en blijven, ook al werden deze maatregelen betwist en heeft de rechter tussengeschieden dienaangaande beslecht (zie Cass. (voltallige zitting) (1e k.) AR C.17.0412.N, 11 juni 2021, NJW 2022, afl. 460, 317, noot THIRIAR, P.).

Te dezen is het bestreden vonnis wel degelijk een vonnis alvorens recht te doen, gelet op het feit dat het om voorlopige en bewarende maatregelen gaat gezien het spoedeisend karakter van deze zaak.

De zaak werd op de zitting van 23 november 2023 behandeld en de uitspraak dateert van dezelfde dag. Er werden enkel en alleen voorlopige maatregelen beslist en de zaak werd naar de rol verzonden om partijen toe te laten de zaak onmiddellijk te doen vaststellen

zodra er een beslissing is vanuit Nederland dat er daar geen procedure meer loopt. Volgens moeder is de procedure in Nederland stop gezet. Ze legt hiervan enkel een schrijven van de Nederlandse raadsman voor.

Ook in haar beslissing heeft de eerste rechter er duidelijk op gewezen dat alles voorlopig wordt beslist.

De eerste rechter heeft haar rechtsmacht op geen enkel punt uitgeput.

Het gaat hier dus wel degelijk om een vonnis alvorens recht te doen. Niet de vraag of er uitspraak wordt gedaan over een betwisting tussen partijen is bepalend, maar wel de aard van de beslissing.

Bijgevolg is art. 1050, 2de lid Ger.W. hier van toepassing en is het huidige hoger beroep, dat niet tegelijk met het hoger beroep tegen het eindvonnis werd ingesteld, onontvankelijk.

Over de kosten van het hoger beroep

Appellant wordt als in het ongelijk gestelde partij veroordeeld tot betaling van de kosten van het hoger beroep (artikel 1017, 1ste lid Gerechtelijk Wetboek).

De gerechtskosten omvatten onder meer de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 1018, 6° Gerechtelijk Wetboek).

Het betreft te dezen een niet in geld waardeerbare zaak.

Er zijn te dezen geen afdoende redenen om van het basisbedrag rechtsplegingsvergoeding af te wijken.

BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Substituut-Procureur-generaal m.o., S. SUPPLY gaf omwille van de omstandigheden van de zaak mondeling ter terechtzitting advies en partijen hebben daarop kunnen repliceren.

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

Verwijst appellant tot de kosten van het hoger beroep, in hoofde van geïntimeerde begroot op en door het hof vereffend op 1.800 euro rechtsplegingvergoeding.

Veroordeelt appellant tot betaling van 400 euro rolrecht in hoger beroep, te voldoen aan de FOD Financiën, na uitnodiging daartoe.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **27 februari 2024** door

Raadsheer, Familierechter in hoger beroep
Griffier